

Rèquiem per Rajoy

JORGE M. REVERTE

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 31.10.09

Doncs resulta que **Mariano Rajoy** ha donat un cop de puny sobre la taula. Un gran cop que ha deixat a tothom perplex. Sobretot perquè ningú sap encara què significa. El cop de puny té contingut, però no se sabrà fins dimarts que ve de què tracta el seu sobtat gest d'autoritat que ja té un lema: «De sant Job només n'hi ha un».

Pel líder del primer partit de l'oposició, els cops damunt la taula s'han de repartir en moltes direccions tenint en compte la situació que s'ha creat a l'interior del PP. Diverses i contradictòries des del punt de vista del que és fonamental, que és reconstruir la unitat del partit, fer que tingui només una veu i només un projecte, com li ha recordat **José María Aznar**.

La primera de les direccions és terriblement incòmoda, perquè no pot eludir que un dels seus principals suports, el president del País Valencià, **Francisco Camps**, rebi un clatellot de calibre universal. **Camps** l'ha estat enganyant, perquè li ha ocultat que ha intentat sostenir **Ricardo Costa** com a secretari general del partit a la regió. Però atacar-lo suposa la immediata recuperació del zaplanisme, el qual se suposa que havia de domesticar el president valencià. I l'ascens d'un **Juan Costa** doblement ferit, pel tracte donat al seu germà i per la derrota de l'últim congrés.

Tot i així, encara és més difícil la seva acció a Madrid. Matar **Manuel Cobo** seria el mateix que liquidar l'alcalde **Alberto Ruiz-Gallardón**, un

home que té molt pocs suports dins el partit i que, de forma paradoxal, és el principal suport de **Rajoy** a Madrid.

¿! **Esperanza Aguirre**? Si aconseguís aplacar la seva ira i domesticar la seva permanent actitud de repte, seria per un temps curt. **Aguirre** sí que controla l'aparell madrileny, i gairebé tots els alcaldes de la regió. I la presidenta no es quedarà callada ni quieta davant una humiliació pública com la que suposa abandonar les seves pretensions de control sobre Caja Madrid i veure com **Cobo** es queda com si res després d'haver-la deixat com un drap brut.

Aguirre, i això ho sap **Rajoy**, és qui aconsegueix els vots a Madrid, els del PP. **Ruiz-Gallardón** és l'únic que els augmenta pel centre. Però els pot perdre dintre de casa. La dreta més dreta de Madrid l'odia, només el vota per disciplina. No perquè no sigui de dretes, que sí que ho és, sinó perquè no és prou fatxa i a més és educat. Tot el que el fa ser apreciat fora de Madrid, per exemple a Catalunya, és precisament el que no li funciona al barri de Salamanca.

Així doncs, el cop multidireccional de **Rajoy** té, obligatòriament, el tuf d'enterrament polític de qui el doni. És un cop de puny que sona a rèquiem.